

werden afgeworpen. 'Wij hebben', vertelde Hordijk aan de Enquêtecommissie,

'het materiaal in bos en hei gecamoufleerd. De omgeving was ons onbekend. De enige aanwijzing die wij hadden, was dat op anderhalve kilometer afstand van het terrein een NSB-boer woonde. Wij hebben toen contact gezocht met een jachtopziener die gealarmeerd was door het vliegtuig en de volgende morgen bespeurde dat onbevoegden zich op de onder zijn toezicht staande terreinen bevonden, waarin was gegraven om het materiaal te verbergen. De heidegrond was namelijk keihard en het materiaal dat wij hadden, was slecht om mee te werken.'¹

Van de LKP uit was enige tijd tevoren een afspraak gemaakt met functionarissen van de centrale transportafdeling van de Nederlandse Arbeidsdienst dat deze afdeling, die de beschikking had over enkele opleggers welke nog op benzine liepen, in voorkomende gevallen voor het vervoer van uit Engeland gedropte wapens en explosieven zou zorgen (de bedoelde functionarissen van de NAD die eigenlijk liever ontslag hadden genomen, waren ter wille van die eventuele hulpverlening in dienst gebleven). Inderdaad, met een oplegger van de Arbeidsdienst werden de containers van de eerste dropping op donderdag 31 augustus naar Apeldoorn gebracht waar zij eerst in een garage, vervolgens in een opslagplaats van steenkolen verborgen werden. De inhoud werd nog niet verspreid. Voor die verspreiding had van Bijnen aanwijzingen gegeven: zodra Londen het sein gaf tot verdere actie, moest de helft van de wapens naar Rotterdam worden gebracht (van Bijnen wilde ze gebruiken om het de Duitsers moeilijk, wellicht onmogelijk te maken belangrijke objecten te vernielen) en het grootste deel van de explosieven moest naar de sabotage-commandanten toegaan in die districten waar de belangrijkste spoorlijnen liepen welke de *Wehrmacht* voor de bevoorrading van de troepen in België gebruikte: de districten dus in het midden, zuiden en oosten van Nederland.

Op zaterdagochtend 2 september nu (wij herinneren er aan dat de Geallieerde legerleiding in die dagen verwachtte dat de Duitsers in West-Europa geen samenhangend front meer zouden kunnen opbouwen) kwam bij van Duyn, de marconist van de Goede en Mulholland, de instructie binnen dat de Raad van Verzet (deze was immers als leidende organisatie gedacht) onmiddellijk tot spoorwegsabotage moest overgaan. Van Bijnen werd ingelicht en zond de Beer naar Apeldoorn, waar Hordijk de verdeling ter hand nam. Zaterdagavond laat was men er mee klaar,

¹ Getuige P. W. Hordijk, *Enq.*, dl. VII c, p. 400.